

Hur blir de till?

Jag flyger upp ur soffan och får en idé. En liten skiss på första bästa papper. Kanske några pilar på pappret som visar rörelse. Någon extra detalj kanske att tänka på.

Sen in i verkstaden och börja med att göra träskallar till de så småningom älskande. Sen börjar det sågas borras och slipas. Det är pyttesmå grejor att hålla på med. En del sprätter iväg i bandsågen och kommer aldrig mer tillbaka.

För att borra småhål använder jag 1,8 mm borrh, 2,1 mm borrh, 2,2 mm borrh, 2,3 mm borrh och 2,5 mm borrh. De har också en förmåga att försvinna och aldrig mer komma tillbaka.

Jag får prova mig fram för att få rätt längder på ben och armar. En en millimeter för lång arm kan låsa sig och bli orörlig. Även vid byggandet av mekaniken som styr allt är det ett evigt prova sig fram som gäller. Det gör att det blir en näve smådelar som tillverkas vilka aldrig kommer till användning. Men när det väl funkar så blir jag glad.

Det hade nog varit lättare att göra två chickennuggets som parar sig.

150 delar och 50 timmar senare i verkstaden så är en maskin klar.

Jag har hittills haft alla tio fingrar kvar efter byggandet av en maskin. Bandsågen kan vara är en lömsk jäkel.

/Mårten